

1 HYLOZOIK

1.1 Om hylozoikens tillkomst

¹Det berättas i filosofiens historia om Pytagoras, att han studerat i Egypten med flera länder och där inhämtat sin kunskap. Det är ganska naturligt, att även 46-jag resa omkring och besöka de ställen, där esoteriska lärare finnas. Ett utbyte är alltid givande. Men dylika resor ske icke för att inhämta kunskap i likhet med de lärde, som skriva av varandra och föregående framställningar. Pytagoras ville undersöka de olika kunskapssystemen i förhållande till nationella egenarten och lämpligaste metoden för grekisk mentalitet. Den utformning han gav åt esoteriken blev en helt annan än föregående framställningar.

²Det blev ingen symbolik utan en utformning av de exakta verklighetsbegreppen, nödvändiga såsom fundament för exakt verklighetsforskning för mänskligheten. Med hylozoiken eller andliga materialismen upphävde Pytagoras motsättningen mellan ande och materia och klargjorde, att ande är detsamma som materiens medvetenhet. Det var ett totalt nytt framställningssätt, som han icke kopierat från någon. Det var första gången kunskapen framställdes på detta sätt. Därmed var grund lagd för forskningen, för vetenskaplig behandling av esoteriken. Pytagoras är den förste vetenskapsmannen i västerländsk mening, grundaren av exakta vetenskapen. Hur länge det kommer att dröja, innan vetenskapen inser och erkänner detta, är fullständigt betydelselöst.

1.2 Hylozoiken är grunden

¹Härskande ideologier ge icke kunskap om verkligheten. Frånsett sådana fakta, som alla kunna konstatera i fysiska världen, består mänskliga vetandet av gissningar (fiktionser).

²I alla tider har det funnits kunskap om verkligheten, tillgänglig i hemliga kunskapsordnar. I vår tid borde man åtminstone ha lärt sig begripa, att den kunskap som ger makt icke kan utlämnas till andra än dem, som omöjligt äro i stånd att missbruka makt.

³Denna kunskap, den esoteriska, består av fakta, som endast de kunna konstatera, som övergått från människans rike till femte naturriket, kunskapens rike.

⁴Efter år 1875 ha dessa fakta i allt större utsträckning fått publiceras och därmed kunnat bli tillgängliga för alla. Tyvärr ha författare utan tillräckligt många fakta sökt göra system av dessa, försök som varit dömda att misslyckas. Att vissa sekter (teosofien, antroposofien och de många rosenkreuzarsekterna) godtagit dessa oklara system, har bringat esoteriken i misskredit.

⁵Författarna till dessa ofullständiga system ha saknat kunskap om hylozoiken, det enda system som klargör, att hela tillvaron har tre fundamentala aspekter (treenigheten), som äro oupplösligt och oskiljaktigt förenade: materiens, energiens och medvetenhetens aspekter. Utan dessa tre blir kunskapen om verkligheten icke rätt kunskap.

⁶Hylozoiken är icke ett verk av en människa utan av en medlem av planethierarkien, en som uppnått femte naturriket och blivit ett essentialjag. Hans system är ingen spekulation utan en beskrivning av verkligheten.

⁷Pytagoras, närmaste arvtagaren till världslärarebefattningen i planethierarkien (departement 2), lade med hylozoiken grunden för naturvetenskapliga betraktelsen, möjliggörande forskning och teknik.

⁸Pytagoras hylozoik är i själva verket ett matematiskt system, icke ett tankesystem i vanlig bemärkelse utan en matematisk beskrivning av verkligheten.

⁹Den pytagoreiska hylozoiken är ett orienteringssystem, som ger tillräcklig kunskap om verkligheten och livet för att befria mänskligheten från dess desorienterande ideologier, dess illusioner och fiktionser.

¹⁰Hylozoiken är ett mentalsystem. Det betyder att den söker återge verkligheten i mentala begrepp, så att mentalisten kan få en vision av tillvarons beskaffenhet, mening och mål.

¹¹Hylozoiken är den grund, på vilken all den överbyggnad kan uppföras, som möjliggör mentalt begripande och instinktiv – “intuitiv” – förståelse av tillvaron. Den är västerländska tänkandets grund med exakt uppfattning av verkligheten.

¹²Hylozoiken befriar oss från österländska symboliken, som hade till uppgift att uppöva “intuitionen”. Hylozoikern förvärvar kausalintuitionen via perspektiv- och systemtänkande och essentialintuitionen genom kollektivmedvetenhet via telepatien.

1.3 Terminologi

¹Hylozoiken är världsåskådningen utformad av Pytagoras.

²Esoteriken är världs- och livsåskådning baserad uteslutande på fakta från planethierarkien.

³Beteckningen hylozoik blev som alla andra grekiska ord latiniserad, i detta fall till hylozoism. Särskilt engelsmännen såsom reinkarnerade gamla romare vägra envist att godtaga de ursprungliga grekiska enda riktiga beteckningarna.

⁴Den “hylozoism”, som F. A. Lange omnämner i första upplagan av “Materialismens historia” och som Ernst Haeckel anslöt sig till i “Lebenswunder”, påminner närmast om Krysippos fysikalistiska hylozoism, ett misslyckat försök till “popularisering” av den ursprungliga pytagoreiska.

⁵De gamla beteckningarna mysticism, ockultism, teosofi etc. ha genom okunnighetens ordmissbruk blivit så idiotiserade, att de blivit obrukbara emedan vilseledande. Folk bli ju hypnotiserade av klicheer och hjärnförlamning inträder med stoppad reflexionsförmåga, annars skulle icke slagord ha sådan makt.

⁶Esoteriker har man rätt att kalla sig, när man bemästrat hylozoiken så, att man kan bevisa dess absoluta överlägsenhet över alla andra arbetshypoteser.

⁷Att använda matematiska beteckningar på okända och oförståeliga företeelser (alla över värld 46), är givetvis att föredra framför att använda ord, som alltid missförstås, förr eller senare bli idiotiserade av inbiliska okunnigheten.

⁸De 49 atomslagen kunna exakt klassificeras och utvecklingsnivån exakt angivas endast genom matematiska beteckningar. Det är meningslöst försöka hitta på särskilda namn (och på olika språk) på företeelser man saknar möjlighet att karakterisera, liggande utanför all mänsklig erfarenhet. Fysiska, emotionala, mentala, kausala, essentiala (enhets-) världarna kunna vi bilda oss någon uppfattning om men ingenting därutöver, förrän vi fått uppgifter om de förmågor, som äro särskilt betecknande för de högre atommedvetenheterna.

⁹Allt i högre världar som fått andra beteckningar har tillräckligt visat, hur olämplig den metoden varit. Först när något faller inom mänsklig upplevelse och erfarenhet, kan iakttas och analyseras, borde ord begagnas såsom beteckningar. I alla övriga fall räcker det med att klargöra, att med siffror avses slag av medvetenhet och energi av oerhört ökad intensitet och energiverkan gentemot närmast lägre.

¹⁰Indierna känna igen de båda uttrycken buddhi (46) och nirvana (45), teosoferna intuition (46) och ande (45). De tala om dem såsom välbekanta ting, ehuru de sakna alla möjligheter att förstå vad de tala om. Men när man för att klargöra detta, lära dem av med deras tanklöshet och betona, att det rör sig om verkligheter, som de icke ha en aning om, och därför ger dem nya beteckningar, essential (46) och superessential (45), så finna de dessa “obegripliga”, bara därför att de icke “känna igen sig”. Det visar bäst deras beroende av termer och fraser och totala frånvaron av verklighetsinnehåll i deras tänkande. Det är meningslöst att tala om “andliga världen” (45), “gudomliga världen” (43), “intuitionens värld” (både 47:1-3 och 46) som adyarteosoferna göra, eftersom dessa utslitna termer användas av alla på likt och olik.

¹¹Såväl Blavatsky (Secret Doctrine) som Bailey (Cosmic Fire) ha använt beteckningen “kosmiskt-fysisk” ifråga om atomvärldarna 43-49 och därmed även indirekt för hela solsystemet. Det är beklagligt, att dylika desorienterande termer fortfarande användas. Det har också vållat

begreppsförvirring hos s.k. ockultister, som ansett sig böra lyckliggöra mänskligheten med sitt kvasi.

¹²Visserligen höra alla atomvärldar till kosmos. Men eftersom atomvärldarna 43-49 också utgöra materiella grunden för solsystemets 42 molekylarvärldar, ligger sammanblandning av dessa två begrepp nära till hands för esoteriskt obehövligt (den stora massan läsare av allsköns ockult och esoterisk litteratur; "ockult" är allt icke hylozoiskt; esoteriskt är endast fakta från planethierarkien). Lämpligast vore att behålla, och det finns ingen anledning frångå, urgamla beteckningen "kosmos" för allting utanför solsystemet och därför räkna även atomvärldarna 43-49 till systemet.

¹³Man förstår att planethierarkien med sin mångtusenåriga erfarenhet av människornas skenbart obotliga tilltro till riktigheten av sina infall och hugskott så gott som sig göra låter undviker att ge livsokunnighetens ändlösa spekulationsraseri nytt stoff till fantastiska utsvävningar. Särskilt D.K.-Kleinias gör vad han kan för att förebygga dylik infantilism, ty såsom sådan måste den betecknas av esoterikerna. Ehuru han påpekar, att Annie Besants beteckning "monad" på tredje triaden är meningslös och vilseledande, använder han ändå besantska termen, måhända för att slippa ingå på omständlig redogörelse för den pytagoreiska termen (monad = uratom). Om denna uratom nöjer han sig med att säga: "a tiny point of consciousness eternally present".

1.4 Hylozoiska mentalsystemets uppgift

¹Det hylozoiska systemets egentliga uppgift är att ge ett begripligt svar på frågan om tillvarons mening och mål och det är det enda system som lämnat förnuftig förklaring. Det har aldrig avsetts att vara annat än en grundläggande världsåskådning (icke livsåskådning), innehållande de verklighetsfakta, som äro fundamentala för riktig verklighetsuppfattning och nödvändig livsförståelse. I det avseendet är det också det enda verklighetssystem som någonsin formulerats. Det kan aldrig dogmatiseras eller ersättas av ett bättre i framtiden. Det är enda riktiga och alltså enda hållbara.

²En oskattbar fördel med hylozoiken är att den för alltid frigör människan från beroendet av teologiska, filosofiska och vetenskapliga okunnighetens auktoriteter ifråga om världs- och livsåskådning. Den gör för alltid slut på filosofiska fiktionalismen med dess ändlösa spekulationsraseri. Sedan må de lärde fortsätta med sina spekulationer och nya teorier hur mycket som helst.

³Hylozoiken är själva grunden, på vilken i framtiden vetenskapen kan bygga utan att riskera att med sina hypoteser komma på avvägar. Den har löst filosofiens grundproblem. Den är enda hållbara gemensamma urgrunden för religion, filosofi och vetenskap. Mer har den aldrig avsetts att vara. Den utgör livets elementära lärobok, inledning till kunskapen, utan vilken all kunskap hamnar i fiktivitet. Det räcker.

⁴Man övertygar sig om hylozoikens riktighet genom att pröva, om den förklarar eljest oförklarliga företeelser. De förklaringar, som teologi, filosofi och vetenskap kommit med, bör sökaren dessförinnan ha insett vara ohållbara. Det är den insikten, som gör att sökaren till slut börjar undra, om icke det av alla auktoriteter förkastade kanske ändå borde undersökas. Esoteriken bör vara det sista man undersöker.

⁵Hylozoiken lämnar erforderliga fundamentala fakta för begripande av de tre verklighetsaspekterna och uppbyggnaden av kosmos. Den utgör gemensamma kunskapsteoretiska grunden för de olika esoteriska skolorna tillhörande de sju departementen eller motsvarar behoven hos människor på mystiker- och humanitetsstadierna. Hylozoiken utgör fundamentet. De olika påbyggnaderna böra få andra beteckningar, så att begreppsförvirring undvikas, vilket annars oundvikligen blir fallet. Ingen skola har således rätt att lägga beslag på benämningen. De nya skolorna böra skaffa sig nya namn och icke välja de kända historiska. De gamla ha ensamrätt till

de namn de en gång fått. Det är ett mentalt renlighetskrav. De nya framställningarna komma att i så många avseenden avvika från de gamla, att ingen har rätt använda någon äldres auktoritetsställning. Det är till exempel ett oskick (ren förfalskning), när de nya rosenkreuzarsekterna utgiva sig för äkta rosenkreuzarorden. Den beteckningen ha de tagit sig utan tillåtelse av ordens stiftare, nuvarande högste chefen för planethierarkiens tredje departement (43-jaget R.).

⁶Det vore oegentligt att säga, att hylozoiken är planethierarkiens kunskap. Det vore samma logiska oegentlighet, som kommer till synes i beteckningarna "teosofi" eller "teologi". I dessa naturriken (femte och sjätte) har man en helt annan uppfattning av verklighetens tre aspekter. Men man kan säga, att hylozoiken är ett mentalsystem av fakta, som endast planethierarkien kan tillhandahålla.

⁷Det är atomernas närvaro i molekylerna och de högre atomslagens närvaro i de lägre atomslagen, som är den faktor, vilken möjliggör atomernas evolution; man skulle kunna säga är ett av bevisen på "gud immanent". Har man väl tänkt igenom och bemästrat den pytagoreiska hylozoiken, finner man hur väl allting stämmer i alla avseenden. Det är också först då man blir övertygad om systemets hållbarhet och suveräna överlägsenhet över andra system. Den visar sin suveränitet genom den perspektivitet och det sunda förnuft den skänker. Att det skall behöva ta flera generationer, innan denna insikt slår igenom och blir erkänd som berättigad arbetshypotes, vittnar om att mänskligheten fortfarande rör sig på det långsamma, stegvisa slutledningstänkandets mentalstadium och har långt kvar till perspektivmedvetenheten. Den esoteriska läraren måste ha förvärvat höggradig procent av egenskapen tålmod för att uthärda detta idisslande, omtuggande, tragglande med enklaste begrepp, innan hithörande mentalmolekyl lyckats intränga i och bli bofast i någon av de grå hjärncellerna.

⁸Beträffande vårt solsystem veta vi, att de atomer, som sammanförts till olika planeter och världar i planeterna, redan genomgått en mångfald processer, innan de tagit den form, som vi kunna iakttaga. Livet är icke så enkelt, som det måste framställas för en mänsklighets ytterst begränsade möjlighet till förståelse. Vi få vara tacksamma för att ha fått en sådan oerhört enkel arbetshypotes som hylozoiken, som rätt förstådd är den enklaste, som hittills utformats och förmodligen den enklast möjliga av alla tänkbara. En jämförelse med övriga esoteriska framställningssätt i de olika kunskapsordnarna skulle visa detta. De exoteriska tankesystemen (t.ex. sankhya, vedanta, advaita) äro inga system, som kunna göra anspråk på att motsvara verkligheten. Hylozoiken kommer verkligheten så nära som är möjligt för mänsklighetens verklighetsuppfattning under innevarande eon.

⁹Det riktiga kunskapssystemet verkar (på grund av dess överensstämmelse med verkligheten) såsom en magnet, som gör det möjligt för esoterikern att automatiskt dra ut det väsentliga i allt "vetande" (verklighetsideerna neredimensionerade i det mentala och därvid fiktionaliserade) och renodla detta till verkliga mentalideer (sunda förnuftets ideer).

1.5 Hylozoikens begränsning

¹Hylozoiken är ett mentalsystem för mentalmedvetenhetens grundsyn i fysiska världen och rör sig därför inom ramen för mänskligt begripande och de tre fysiska dimensionerna, de enda fattbara i fysisk materia. Det är dess styrka men också dess givna, ofrånkomliga begränsning i en tillvaro av 49 kosmiska dimensioner. Hylozoikens överlägsenhet över andra mentalsystem beror på, att den på mentalt mest exakta sätt tillgodoser mentala uppfattningen. Den befriar från de okunnighetens system, som människorna godtagit. Därmed har systemet fyllt sin uppgift.

²Även om hylozoiken är bästa möjliga arbetshypotes på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium och så nära ansluter sig till verkligheten, som är möjligt för konkretiserande mentala medvetenheten, så bör den icke få bli ett orubbligt system för all framtid. Vi få vara nöjda med att systemet ger oss en vision och i sig icke innehåller något som strider mot verkligheten. Det är mer än som kan sägas om samtliga övriga system. Hylozoiken är således icke ett system för

kausaljaget med dess femdimensionala verklighetsuppfattning. Men det är allt vi behöva, tills vi blivit kausaljag och kunna uppleva mentala atomvärldens verklighet, som vi i alla fall icke kunna förstå i fjärde naturriket.

³Hylozoiken är icke verkligheten, ty denna måste upplevas och det kan först kausaljaget. Endast livet är verklighet. Kausaljaget ser, hör etc. allt i de mänskliga världarna såsom vi se och höra i synliga världen. Mentalsystem är teori, icke liv och kan bli ett hinder för liv, om det blir en "fix idé". Kausaljaget behöver icke begrepp. Kausalideer äro intuitioner, i vilka medvetenhetsaspekten, materiaspekten och energiaspekten äro levande verkligheter. Mentalsystem äro alltså surrogat för liv, vilket icke kan bindas vid begrepp. De äro arbetshypoteser, som aldrig kunna ersätta upplevelsen.

⁴Esoterikern, som strävar efter att förvärva kausalmedvetenhet och kan undvara system, lämnar därför mentalmedvetenhetens verklighetsuppfattning och söker identifiera sig med kausala intuitionsmedvetenheten genom att leva så som om han redan vore detta, söka förstå hur kausaljaget ser på verkligheten och livet. Risker med alla system är att de låsa fast medvetenheten vid något, som måste överges, som bara är en teori och lätt förblir en teori istället för liv. Det är på tillämpningen i livet det kommer an, experiment och därigenom vunnen egen erfarenhet, ty det är endast så egenskaper och förmågor förvärfvas.

⁵De som tvista om teorier ha aldrig insett det meningslösa i allt vad teorier heta i förhållande till levande verkligheten. Med full rätt förkasta kausaljag alla mentalsystem, som bli hinder för utvecklingen, om de få bli annat än orienteringssätt, tills individen upplever verkligheten både i nuet och i det förflutna, som finns i "eviga nuet" eller i eoniska tidsbegreppet, vilket för kausaljaget förefaller att vara tidlösheten.

1.6 Försvar och bevis

¹Ett esoteriskt verk behöver icke och bör av principiella skäl icke åberopa sig på några som helst auktoriteter. Dess enda försvar (och det räcker) är dess överensstämmelse med verkligheten. De, som icke kunna inse detta, få nöja sig med verket såsom arbetshypotes. Såsom sådan är det överlägset alla andra system genom sina universellt giltiga förklaringar på förut oförklarliga företeelser. Moderna filosofien à la Bertrand Russell är ur stånd giva några som helst förklaringar. Att sådana äro möjliga räcker såsom bevis på esoterikens trovärdighet, ifall man är ur stånd fatta dess ofrånkomlighet.

²Leadbeater trodde icke att man skulle kunna övertyga fysikalister om överfysisk verklighet, icke att det fanns möjlighet för förnuftet att bevisa esoterikens överensstämmelse med verkligheten. Det är en alltför vanlig missuppfattning, att "man aldrig kan vetenskapligt bevisa, att en livsåskådning är riktig eller oriktig". Esoterikern hävdar, att det är just vad man kan. Man kan bevisa, att hylozoiken är en världsåskådning, som överensstämmer med verkligheten och att esoteriska livsåskådningen (kunskapen om livslagarna) följer som ett korollarium ur denna världsåskådning. Hylozoiska mentalsystemet är, när man väl bemästrat det, helt enkelt logiskt tvingande, emedan det förklarar tusentals eljest oförklarliga företeelser på enklast möjliga och samstämmiga sätt. Och det är förklaringen som är beviset. Men (för all del) sedan beror det på vad man menar med "vetenskap". Enligt esoteriken falla alla "mänskliga vetenskaper" inom fysiska livets områden och esoteriken utgör kunskapen om överfysiska verkligheten. Planethierarkien lovar, att vi ska få många överfysiska vetenskaper.

³Viktigaste uppgiften för esoterikerna i dagens läge är icke så mycket att påbygga hylozoiska världs- och livsåskådningen med nya fakta som att arbeta på bevis för att detta system är enda hållbara arbetshypotesen. Redan nu föreliggande tillräckligt många fakta för att bevisa detta. Och det sker genom att klargöra, att denna arbetshypotes är den enda, som kan förklara verkligheten och historiska skeendet. Det finns möjlighet att klart bevisa detta. Esoteriken kan bevisa sin ojämförliga överlägsenhet som förklaringsgrund. Mahachohanens yttrande, att "eftersom den lära vi

förkunna är den enda sanna, måste den slutligen triumfera”, visar vad planethierarkien anser om denna möjlighet. Svårigheterna äro många. Framför allt ha vi att räkna med att “svarta logen” kommer att frenetiskt med alla medel motarbeta saken genom fortsatt idiotisering med allsköns förvillande nya hypoteser. Det är för övrigt icke var mans sak att så bemästra systemet, att han med dess hjälp kan tillfredsställande förklara allt och därmed vederlägga alla idiologier. Det räcker icke med att bemästra systemet. Det är en relativt enkel sak; så till självklarhet enkelt är systemet, när man väl studerat det. Det fordras också att man ingående studerar de system man vill vederlägga och detta punkt för punkt. Ty vederläggningen av falska system är nästan lika viktig som inlärandet av det riktiga.

⁴Esoterikern, som framlägger Pytagoras hylozoik till allmänt begrundande och tillägnande, utmanar kritiken och hävdar, att här måste all kritik tystna. Ett riktigt system kan icke vederläggas. Och enda riktiga systemet kan förklara allt på enklaste, mest ändamålsenliga sätt. Något sådant har mänskligheten aldrig skådat förut. Och vad sker? Man tiger ihjäl sanningen, kunskapen om verkligheten.

⁵Jag utmanar alla världens filosofer i västerland och österland. Gör ert bästa och försök att vederlägga hylozoiken. Jag trotsar er allesammans. Ert ihjältigande är en utmaning, som jag besvarar.

1.7 Hylozoiken utgår från materieaspekten

¹I denna framställning benämnes allt med bekanta materiella beteckningar. Det sker för att undvika den vanliga oklarheten. I vissa ordnar bortser man från materieaspekten och ser på medvetenhetsaspekten. Triaderna och höljena bli individuella medvetenheter med benämningar, som lätt förvilla hylozoikerna.

²Ju mer man tränger in i esoteriken, desto tydligare visar sig materieaspekten vara förklaringsgrunden. Visst kan man förstå, varför man sökt utmönstra denna. Människorna ha stirrat sig blinda på fysiska materien såsom enda påtagliga och värdefulla, aningslösa om att tillvarons mening är medvetenhetsutvecklingen och att rätt bruk av energien är enda sättet att förverkliga. Pedagogiskt sett är det kanske psykologiskt riktigt att bortse från materieaspekten, särskilt fysiska materien. Att fysikalismen är mänsklighetens förbannelse torde knappast kunna bestridas. Men när människorna få riktig kunskap om verkligheten, inse de också det idiotiska i det nedärvda betraktelsesättet, inse de att det materiella är det minst värdefulla av allt. Men därför behöver man icke förneka materiens existens, dess nödvändighet såsom bärare av medvetenheten och dess betydelse såsom energifaktor.

³Västerlänningarna utgå ifrån materieaspekten även ifråga om det överfysiska. Vetenskapen är av västerländskt ursprung och lade genom sitt systematiska utforskande av fysiska materien en solid grund för utforskande av även högre världars materieaspekt. Detta hade till följd, att även medvetenhetsaspekten utforskades i samband med materien och de olika slagen av medvetenhet anknötos till materielagen, varigenom exakta gränser för de olika medvetenhetsslagen erhöles och även i detta avseende vetenskaplig metodik kunde komma till användning. I yogafilosofien få därför definitionerna på de olika slagen av medvetenhet aldrig den exakthet som i hylozoiken. Men exakthet, klarhet, skärpa är mentalistens krav på kunskap om verkligheten. Mystikern (emotionalisten) avskyr klarhet, ty den är ett hinder för fantasiens “expansion i oändligheten”. Han vill känna oändligheten (inga gränser), känna sig vara allvetande och allsmäktig, en känsla fullt förståelig vid tangerandet av essentialvärlden.

⁴Västerlänningarna ha lättare att inse hylozoikens riktighet än yogafilosoferna. Materieaspekten, som utgör grunden för verklighetsuppfattningen i fysiska världen, innehåller för de vetenskapligt orienterade lättförståeliga, närmast självklara begrepp. Risk finnes givetvis, att materieaspektens betydelse blir lika dominerande som den är för fysikalisterna. Det finns all anledning påpeka, att redan i emotionalvärlden och alltmer med varje högre värld

medvetenhetsaspekten och rörelseaspekten (energierna) äro enda väsentliga. Det får bli framtida hylozoikers uppgift att till västerländskt språk överflytta de verklighetsfaktorer hörande till medvetenhets- och rörelseaspekterna, som yogierna sedan årtusenden upptäckt och tillgodogjort sig. Västerlänningarna må vara överlägsna i tekniskt avseende, emedan de odlat fysiska materieaspekten, men de äro avgjort underlägsna yogafilosoferna i allt, som rör medvetenhetsaspekten. Här finns för västerländska forskare ett ofantligt vidsträckt forskningsområde. Västerländsk vetenskap är nästan totalt ovetande om både lagarna för medvetenheten och lagarna för högre världars materier och energier. Dessa lagar må synas västerlänningarna liksom "hänga i luften", emedan de äro ensidigt formulerade i enbart subjektivistisk framställning. Men deras giltighet kan endast den förneka, som saknat möjlighet konstatera deras existens.

⁵Pedagogiskt sett torde den första framställningen av esoteriken (hylozoiken) böra utgå ifrån materieaspekten, eftersom denna är den för alla omedelbart givna och mest bekanta. Därmed avfärdas också den filosofiska subjektivismen, som förnekar materiens och yttervärldens existens, så att någon förväxling med denna subjektivism ej behöver befaras, när senare hylozoiken behandlas ur medvetenhetsaspektens, femte naturrikets betraktelsesätt. Det är dock medvetenheten, som utforskar högre världar, medvetenheten i högre materielag och höljen som skall väckas till liv. Materieaspekten förblir visserligen alltid det underförstådda underlaget såsom bäraren av medvetenheten. Men det är lättare för lärjungen att tillägna sig högre slag av medvetenhet, om han lever sig så in i uppfattningen, att "allting" för honom blir endast medvetenhet. För dem i femte riket, som förbereda sin övergång till sjätte riket, i vilket rörelseaspekten (energiaspekten, viljeaspekten) är den väsentliga, gäller det att så leva sig in i denna, att "allting" består av energi och det liksom icke finnes något annat än kraft.

1.8 Kunskap

¹Även om en esoteriker har relativt lätt att avgöra, om påstådda fakta också äro verkliga fakta, även om han såsom kausaljag kan konstatera fakta i mänskliga världarna, så nöjer han sig icke därmed utan anlitar i och för kontroll sakkunskapen inom planethierarkien.

²Verklige esoterikern (något helt annat än det allt vanligare slaget av ockultister à la Rudolf Steiner, som lita på sin klärvoajans och sina hugskott och förvilla sina läsare) är nämligen medveten om att mentalvärlden är ett kaos av fiktioner och emotionalvärlden ett kaos av illusioner och att verklighetskriterier saknas i dessa världar. Även den, som noga aktger på detta, kan göra högst förargliga misstag, vilket alla esoteriker äro de första att erkänna.

³Vad det kaotiska tillståndet beträffar, beror det på många olika saker. I såväl emotional- som mentalvärld äro alla materieformer produkter av hithörande aktiva medvetenhetens aktivitet. Bestående objektiv realitet saknas totalt. Det man ser är alltså fantasiprodukter. Undantag utgöra givetvis fysiska materiens innehåll av emotional och mental materia, ty dessa materier äga bestånd genom fysisk realitet.

⁴Kaos beror vidare på att alla människors till allt överfysiskt hörande föreställningar äro felaktiga. Detta beror icke endast på genom traditionen nedärvda vanföreställningar (teologiska, filosofiska etc. spekulationer) utan även på att de flesta människor godtaga sina infall, hugskott, förmodanden, gissningar, fantasterier etc. som om de överensstämde med verkligheten, vilket de knappast göra till en procent. Över 99 procent äro misstag, alltför ofta mer eller mindre medvetet självbedrägeri, alltså lögn. Det är det som kallas att "leva i skenet" och de som trivas därmed intyga själva, att "världen vill bedragas". Esoterikern vägrar deltaga i skenväsendet. Han har definitivt utträtt ur skenets värld och inträtt i verklighetens värld. Detta är icke ett talesätt. Det är två radikalt skilda världar och de ha ingenting gemensamt. Neofyten gör alltid fatala misstaget att medföra sina gamla betraktelsesätt, när han försöker tänka esoteriskt utan förståelse för att han därmed förblir i kaos. Esoterikern har definitivt kastat allt exoteriskt på sophögen och lärt sig tänka om i alla avseenden och om allt. Naturligtvis behåller han i fysiska världen definitivt

konstaterade fysiska fakta. Men det är också allt.

⁵Kunskap är möjlig i fysiska världen ifråga om sådant, som för förnuftig förklaring icke är beroende av överfysisk materiell verklighet eller överfysiska energier, man kan säga: allt enbart fysiskt. Kunskap är omöjlig ifråga om allt, som för sin förklaring är beroende av emotional och mental materia och hithörande energier. Kunskap är möjlig i kausalvärlden (platonska idévärlden), ty ideernas verklighetsinnehåll återgiva exakt bestående verkligheten.

⁶Perspektivmedvetenheten (47:5) har den fördelen, att de totalt felkonstruerade mentalsystemen i två lägsta mentala regionerna (47:6,7) bortfalla och sunda kritiska förnuftet icke så lätt faller offer för konstruktionsdriften.

⁷Endast de på kulturstadiet ha möjlighet till lägsta slag av subjektiv kausal medvetenhet (47:3:7:7, uppfattande av medvetenheten i tredje kausala molekylarslagets lägsta sammansättning) och de på humanitetsstadiet av 47:3. Men hithörande vibrationer äro för den ovane omöjliga att skilja från det högre mentala.

⁸Innan individen förvärvat subjektiv kausalmedvetenhet, är hans fysiska hjärna oemottaglig för kausalvibrationerna och kausal molekylerna kunna icke intränga i hjärncellerna, vilka för övrigt gjorts ytterligare oemottagliga genom olämplig diet och allsköns gifter. Naturligtvis saknar medicinska vetenskapen varje möjlighet bedöma hithörande företeelser. Den vet icke ens, att hjärnans celler äro inneslutna i höljen av etermateria.

1.9 System

¹För dem på mystiker- (48:3) eller helgonstadiet (48:2), för vilka den kristna ideologien förblivit en omistlig hjärtesak, är mentala hylozoiken, som vänder sig till sunda förnuftet (47:5), naturligtvis högst olämplig. Den skulle endast försätta dem i ett tillstånd av emotionalt kaos och skulle skada istället för att gagna. Detta gäller i än högre grad dem på civilisationsstadiet, som omfattat den vanliga religiösa förkunnelsen. Medvetenhetsutvecklingen försiggår icke språngvis utan steg för steg. Därtill kommer, att varje ideologi är förankrad i en mäktig tankeform (levande elemental), som den "troende" ej utan skada kan lösslita sig ifrån, en tankeform som tjänstgör såsom gudom och tillför den hängivne både livstillit och behövlig livsenergi. Det är dessa "gudomligheter", som den vise "själasörjaren" måste taga all hänsyn till vid försök att hjälpa. De utgöra i själva verket en för den troende omistlig tillgång. Det är först, när djupgående tvivel på denna tankeforms verklighetshalt och effektivitet uppstår, som försiktig övergång till närbesläktad tankeform (utan insedda brister) är tillräddlig. Ty utan "gud" kan människan på emotionalstadiet icke leva liksom mentalisten icke utan system. För såväl tanken som känslan måste finnas något "fast". Annars blir följden ovisshet, osäkerhet, emotional-mentalt kaos med upplösning av alla begrepp, ett beklagansvärt tillstånd.

²Hylozoiken är det mentala system, som lättast möjliggör utvecklandet av kausalmedvetenheten (intuitionen) och som för in i den "platonska idévärlden", i vilken människan äntligen finner den sanna verkligheten" och själv kan konstatera orubbliga fakta. I kausalvärlden är människan för alltid befriad från beroendet av subjektiva föreställningar och begrepp och lever ett objektivt liv i en objektiv verklighet, där misstag äro uteslutna. De emotionala och mentala världarna liksom försvinna (emedan exakt objektiv uppfattning i dessa är utesluten och inga subjektiva uppfattningar överensstämmer med hithörande företeelser) och fysiska och kausala världarna utgöra en fast enhet. Då inses, att fysiska världen är den för människan viktigaste, tills hon uppnått kausalvärlden. Man fattar nu vad Platon menade med "idévärlden" och att ingen kunnat begripa hans förtäckta antydningar. De emotionala illusionerna och mentala fiktionerna ha för alltid förlorat sin makt att förleda och sin möjlighet att desorientera i livet. Man är fri från alla mänskliga ideologier. Man behöver icke ens en idéologi. Man finner icke längre underligt, att kausaljagen ha så svårt att utforma ett för mentalisten erforderligt mentalsystem, eftersom jaget icke längre behöver ett dylikt. Men man inser, hur nödvändiga dessa

idiologiska hjälpmedel äro för dem på emotional- och mentalstadiet och man är varsam att icke beröva människorna dessa idiologier, så länge de fylla ett behov. Utan dessa är emotional och mental medvetenhetsutveckling icke möjlig. Det är den djupa meningen med det för skeptiker och dylika oinvigda betydelselösa, symboliska talesättet att "människan icke kan leva utan gud". Hon måste ha något fast för känslan eller tanken, tills hon blivit kausaljag och inträtt i verkligheten.

³Det är ingen lätt uppgift att utforma ett så fulländat esoteriskt mentalsystem som möjligt. Begripliga beteckningar på verkligheterna i högre världar saknas. Det var icke minst därför man i äldre esoteriska kunskapsordnar tillgrip symboler. Numera har kunskapen om fysiska verkligheterna i stor utsträckning förvärvats, varför det är lättare än förr att finna analoga motsvarigheter. Principen, hermetiska satsen, "såsom åvan så nedan" får icke absolutifieras. Då fann Goethe mera träffande uttrycket: "allt förgängligt är blott en liknelse". Visserligen upprepas allt högre i det lägre men nerdimensioneringen medför också väsentliga avvikelser.

⁴Olika ideologier (obs, icke idiologier) komma alltid att finnas. Det finns sju olika sätt att betrakta verkligheten, motsvarande de sju departementens uppgifter. Men de äro inklusiva och icke exklusiva. De ha allt väsentligt och fundamentalt gemensamt. De möjliggöra full förståelse för varandras olikheter. Så snart någon världs- eller livsåskådning verkar isolerande, är det något fel i uppfattning eller framställning. Esoterikern har full förståelse för okunnighetens idiologier och utesluter för den skull ingen, ehuru han givetvis gör vad han kan för att skingra okunnigheten. Det måste givetvis taga rundlig tid, innan bryggan kan konstrueras, som möjliggör för de härskande idiologierna, som i sig alltid ha något verklighetsmoment, att uppgå i en gemensam syntes. Man kan icke vänta sig att en exoterist med mödosamt förvärvad världsåskådning skall kunna intressera sig för eller ens kunna fatta den mest elementära esoteriken, det hylozoiska mentalsystemet. Detta är ju också helt byggt på fakta, som mänskligheten är ur stånd att konstatera. Det kan bevisa sin riktighet endast genom sina universella förklaringar av det förut oförklarliga. De som icke inse detta ha helt enkelt aldrig bemästrat systemet. Det kommer att visa sig alltmer nödvändigt att inrätta skolor, där barnen från första början få lära sig tänka, icke bara säga efter, att begripa verkligheten på helt nytt sätt genom deduktiv istället för nu genom induktiv metod. Den induktiva metoden är för forskare men icke för nybörjare, som förvillas av fakta utan förståelse för meningen med studierna. Som det nu är få de en massa fakta inom slutna fack utan att bli orienterade i verkligheten.

1.10 Har för mycket redan givits?

¹Mänskligheten har nu fått erforderliga fundamentala fakta för att kunna inse hylozoikens överensstämmelse med verkligheten. Är den så idiotiserad av vetenskapens fiktioner och ovederhäftiga förnekande av överfysisk existens, så är det ingen mening med att giva den mera av kunskapen. Det vore att kasta pärlor och det gör icke planethierarkien. Vilja människorna icke taga emot den underbaraste gåva, som någonsin erbjudits dem, så ska de icke tvingas därtill. Föredra de att vandra i mörkret, så är det deras sak.

²Fråga är om människorna icke fått veta för mycket redan. De finnas i planethierarkien, som anse att gränsen överskridits, den gräns för kunskapen om verkligheten som motsvarar uppnått utvecklingsstadium. Den gränsen har mänskligheten överskridit två gånger förut med förintelse som resultat. Indiska ordet maya betydde ursprungligen självförblindelse (ögon som icke se, öron som icke höra). Mänskligheten har verkligen lyckats göra sig blind för "gud immanent", för det gudomliga i människan, delaktigheten i kosmiska totalmedvetenheten, allt livs gemenskap.

1.11 Risker med esoterikstudier

¹Det är totalt förfelat, att förkunna kunskapen för dem, som äro omogna för den. Det är felet med alla dessa ockulta ordnar. De ha i bästa fall blivit ett meningslöst självändamål, där de icke äro till för att fördumma.

²Icke all offentlig esoterisk litteratur passar för alla, liksom högre matematik ej hör hemma på barnstadiet. Det har redan visat sig, att de flesta missuppfatta det som de tro sig begripa och sprida sina vantolkningar till andra. Tydligt få vi räkna med att den blir alltmer förvrängd.

³Det finns stor risk för att det går på samma sätt med hylozoiken som det gått med teosofien. Den kan bli idiotiserad av folk, som godta den på andras rekommendation utan att alls förstå, på sin höjd ytligt begripa, emotionalisera och därmed idiotisera den. Man gör klokt i att dämpa entusiasmen hos dem, som svälla i extas över det "underbara" i den. Det mentala kräver ett arbete för förståelse som tar död på extasen.

⁴Det ligger i alla esoterikers intresse att förhindra att även esoteriken, hylozoiken, blir en ny religion för emotionalister, mystiker, trosmänniskor. Man måste kräva, att de som kalla sig esoteriker veta vad de tala om och icke fortsätta med okunnighetens och oförmågans svammel, som alltid misskrediterat alla försök bibringa mänskligheten en smula sunt förnuft. Esoteriken är för eliten, som nått humanitetsstadiet. De, som fråga "vem har sagt det", ha därmed utmönstrat sig själva.

⁵Man är icke befriad från de vanliga logiska och psykologiska defekterna därför att man studerar esoterik. Risker är tvärtom större, att man skall falla offer för den skenbart obotliga inbilskheten och tycka sig vara förmer än andra och märkvärdig. Den inställningen är ett effektivt sätt att i fortsättningen bli allt större idiot. Liksom våra vägar äro kantade med bilvrak, så vittnar esoteriska historien om mängden misslyckanden för största intelligenser. Detta har sagts om och om igen i alla tänkbara sammanhang. Och folk läsa och säga, jaha, jovisst, det ska jag akta mig för, och så ha de blivit ännu mer inbiliska. Ett gott råd: misstro edra geniala infall. Få de icke åka ner i slaskhinken, finns risk för att man själv åker dit.

⁶Det har sina risker att ge sig in i esoteriken. Dessa ideers överensstämmelse med verkligheten betyder, att de äga en helt annan energi än livsokunnighetens medvetenhetsyttringar. De äro dynamiska och de flestas hjärnceller äro icke ägnade att ändamålsenligt tillgodogöra sig dem. I alltför många fall blir resultatet mentalt kaos och försöken rätt uppfatta ideerna leda till egna felkonstruktioner med fanatisk tilltro till självfabricerade fiktioners riktighet. Det finns gott om exempel därpå i teologiens, filosofiens och ockultismens historia. Det riskabla visar sig på många sätt. Många hamna på mentalsjukhus, ur stånd att hålla illusionens och verklighetens världar isär. Egendomligt nog ha de, som med glädje och känsla av befrielse börjat studera esoteriken men funnit sig böra uppge studiet för att kunna friktionsfritt fortsätta sitt gamla liv och för att behaga omvärlden, efterhand förlorat alltmer av sin ursprungliga "mentala spänst" och blivit "allt dummare". Mentalmedvetenheten tycks ha förlorat förmågan använda mentala energierna.

⁷"De, som engagerat sig i ockulta vetenskaperna, måste antingen nå sitt mål eller gå förlorade. När man en gång väl är inne på vägen till kunskapen om verkligheten är att tvivla att riskera galenskap, är att komma till ett tvärstopp att falla, är att rygga tillbaka att stupa ner i avgrunden". (K.H. alias Pytagoras)

⁸Varningen visade sig berättigad. Den misstar sig som tror att esoteriken är något man vårdslöst kan handskas med.

1.12 Sökare

¹Alla "tänkande" människor skulle man kunna kalla "sökare". Det finns många i vår tid, vilka tro sig vara sökare och också äro det, men i inskränkt bemärkelse, enär de icke äro fördomsfria sökare. De söka efter något visst, som kunde befria dem från inre osäkerhet. De söka inom ramen för ett visst redan godtaget system, som de betrakta som det enda riktiga. De ihärdiga söka, tills de finna detta "system", vilket icke är något annat än vad de en gång förvärvat och ha latent. De veta ej, att detta system finns i deras undermedvetenhet, som de instinktivt söka återfå kontakt med. Esoteriska sökare äro de som söka, tills de funnit hylozoiska kunskapssystemet. Att de, som undersökt alla hittillsvarande förklaringsförsök och insett deras ohållbarhet, hamnat i skepsis och

vägra vidare befatta sig med nya "hypoteser", kan man förstå. Däri ligger det tragiska, att när slutgiltiga förklaringen ges, blir den obeaktad.

²Esoterikerns bekymmer är att den sökare, som i hylozoiken skulle finna det system han instinktivt söker, kanske aldrig får tag på det. Passar det icke, så är ingen skada skedd. Men han måste få tillfälle att undersöka. Hur skall man kunna nå den sökaren? Och vad skall man säga om de stora kulturtidningarnas kulturrecensenter, som vägra upplysa läsekretsen om dess existens? Ingen tidning har recenserat DVS och KOV. De ha ihjältigts. Annonser (för över tusen kr om DVS i början av 1950-talet) gävo intet resultat. Hur länge skall det dröja, innan man inser hyckleriet i talet om ett demokratiskt samhälle?

1.13 Esoterikern

¹Det är icke tillåtet för en esoteriker att göra sig någon som helst förtjänst eller skaffa sig någon som helst fördel på esoteriskt arbete. Allt sådant arbete måste innebära "personligt offer". Han åtnjuter således inga privilegier. Varje tanke på "god skörd" blir "dålig sådd".

²De som tro sig om att kunna "pröva andarna" böra först och främst undersöka, om förkunnaren har någon fördel av ekonomisk, social, personlig art, om det medfört anseende och ryktbarhet.

³De stora ha alltid utskrikits såsom dårar, missdådare, defekta i ett eller flera avseenden. Detta har sagts otaliga gånger förut och är varje gång lika nytt. Det är som om mänskligheten saknade förutsättningar att lära annat än emotionala illusioner och mentala fiktioner, saknade möjlighet att lära något verkligt förnuftigt. Sannerligen har icke verklighetsinstinkten blivit alltigenom förstörd? Det är bara lögnen som alltid triumferar.

⁴Det hör med till en esoterikers plikter att icke lämna några som helst uppgifter om sådant, som har med hans privatliv att göra, att energiskt motarbeta allt personligt skvaller. Personligheten är ett redskap, ingenting annat, och är således ingenting. Den som frågar efter något personligt är ingen sökare och har ingen rätt få veta något.

⁵Det är också viktigt att hylozoikerna icke bilda några samfund. Ty så snart sådana uppstå, strömma dit folk, som sakna erforderliga förutsättningar att förstå och som därmed endast skada saken. Dessutom innästla sig alltid satanister, som vålla splittring och söndring. Därmed upphör organisationen att vara den "andliga" maktfaktor den kunde blivit. Kritik utifrån skadar icke. Den är dessutom oundviklig. Men kritik inom samfundet spränger och gör insatsen verkningslös. Det klokaste teosoferna kunna göra är att upplösa samfundet, göra Adyar till ett museum och dit överlämna sina bokskatter. Samfundet har slutfört sin uppgift.

⁶Esoterikern är aldrig skeptiker. Antingen vet han eller vet han icke. Vad han icke vet lämnar han därhän tills vidare, tills han fått klarhet. Det är en helt annan sak än tvivel. Hylozoikern har inga som helst tvivel angående Steiners fantasifulla förvrängning av esoteriska vetandet. Han vet, att det var ett fatalt misstag. Det måste också envar inse, som jämför antroposofien med hylozoiken. Det ger sig självt, rent logiskt.

⁷Esoterikern vill icke övertala och "vinna" någon för sin sak. Han har ingen anledning att huttna med livsokunnighetens auktoriteter. Han kan sjunga ut med osminkade sanningen. Att det retar en del är deras eget fel.

⁸Det är ingen lätt sak att förvärva verklighetssystemet för dem, som blivit befästa i ett fiktionssystem. Esoterikern måste kunna leva i två världar, i verklighetens värld och i mänskliga illusionernas värld utan att andra märka något, utan att bli dragen ner på omgivningens nivå. Redan att bemästra hylozoiken kräver perspektivmedvetenhet (47:5). Hylozoikern är mentalist.

1.14 Människans okunnighet

¹De ideologier, som behärska mänskliga tänkandet, må vara hur präktiga som helst. Men om de icke överensstämmer med verkligheten, så utgöra de hinder för riktig uppfattning och därmed

också för medvetenhetsutvecklingen. “Våra fiktioner göra oss blinda för vår egen okunnighet”. Det är hindret, blindheten, hylozoiken befriar oss ifrån.

²Mänskligheten är förblindad av sina egna världs- och livsåskådningar, dessa verklighets- och livsokunnighetens konstruktioner. Innan intelligentian insett detta, finns föga hopp om att den skall intressera sig för planethierarkiens fakta om verkligheten och livet.

³De filosofiska och vetenskapliga världsåskådningarna avlösa varandra, allteftersom forskningen framskrider. Att inhämtade ideologier äro så gott som outrotliga, beror på, dels att människan måste ha något orubbligt visst att hålla sig till och betrakta såsom absolut, dels att det tillägnade emotionaliserats och därmed dogmatiserats, dels att de, som godtagit ett sådant system, nöja sig med detta och vägra ofta ens undersöka nya. Det är för mödosamt att tänka om.

⁴Att tänkandet på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium uppvisar en nästan otrolig tröghetstendens, är ofta omvittnat. Men att det ännu så tydligt framträder hos vetenskapligt skolade, är bedrövligt. Oförmågan att överge ett inlärt tänkesätt även ifråga om hypoteser, som alla fått lära sig äro endast tillfälliga, är påtaglig. Man behandlar hypotesen som något definitivt, som man kan utgå ifrån och bygga på.

⁵Ett stort hinder för forskningen är vetenskapens beroende av teorier och hypoteser. Den metoden måste definitivt avskrivas, om forskningen icke skall hämmas. Det borde stå klart för alla forskare, att det betraktelsesättet varit en oerhörd black om foten i alla tider. Det tillhör fiktionens väsende. Sedan hylozoiken lagt grunden för verklig vetenskap, kan direkt anknytning ske till denna och hypotesmetoden förvisas till historiens skräckkammare, för att icke säga skräckkammare.

⁶En ny hypotes är vetenskapligt riktigare än en föregående, ifall den förklarar fler företeelser. En esoterisk hypotes får icke kunna ersättas av en ny utan måste vara definitiv förklaring. Den kallas hypotes, emedan dess absoluta riktighet icke kan konstateras av vetenskapen och därför får gälla som ett antagande tills vidare. Längre kan nämligen mänskliga förnuftet icke komma. Esoteriska hypoteser få vi ifrån planethierarkien. Mänskliga hypoteser äro icke esoteriska. Vetenskapen skall så småningom få lära sig inse, att en esoterisk hypotes icke kan ersättas eller vederläggas. Det betyder att den måste vara en hypotes för mänskligheten.

⁷En sak mänskligheten icke kan förstå är, att det absolut självklara aldrig kommer att kunna upptäckas av mänskligt intellekt. Därmed sammanhänger, att “ju enklare, desto svårare att finna”. Sanningen är det enklaste av allt, ett axiom vilket naturligtvis som alltid misstolkats och förvrängt. Det fordras visserligen ingen “bildning”, som mer eller mindre är “förbildning”, för att förstå. Men det fordras en viss mentalnivå och en betydande fond av latent livserfarenhet, långt utöver “massans nivå”.

⁸“Felet” med hylozoiken är att den är alldeles för enkel. Så enkelt får det inte vara. Ju krångligare någon lyckas göra den, desto villigare anammas läran och fullt acceptabel blir den först, ifall någon kan komma med något fullständigt obegripligt. Men det är istället så, att sanningen om verkligheten är det enklaste av allt enkelt. Eftervärlden kommer att få hjärtligt roligt åt alla de krångligheter, som mänskligheten undan för undan godtagit såsom sanning.

⁹Ville människorna tillgodogöra sig pytagoreiska hylozoikens fundamentalfakta, så skulle deras analyser snart nog upptäcka ohållbarheten i alla tiders fiktioner. Hade de lyssnat till Pytagoras, så skulle de besparats sådana undermedvetenhetens fantaster som Edouard von Hartmann och Freud och dessas eftersägare, som äro dagens profeter. De skulle besparats de fiktioner och illusioner, som de leva på efter okunnigas förkunnelser, och besparats den livsångest, som förr eller senare blir deras öde.

¹⁰Människans mentalmedvetenhet har endast två verklighetsfunktioner: att nerdimensionera kausalideer och i övrigt genom analys upplösa fiktionerna. Förnuftet kan icke producera kunskap. Förståndet konstaterar fakta och förnuftet kan endast bearbeta de fakta förståndet konstaterat. Först när förståndet trätt i funktion, kan man tala om människokunskap. När folk börja spekulera

om undermedvetenhet och övermedvetenhet och allt annat utom räckhåll för förståndet, så begå de endast misstag, ty chansen att de skulle finna rätta förklaringen är icke en på tusen. Såväl filosofi som vetenskap måste nöja sig med "sannolikheter". Och därmed ha de alltid bedragit sig och komma alltid att göra det.

1.15 När hylozoiken blir allmänt accepterad

¹När eliten kommer till insikt om att mänskliga vetandet i religion, filosofi och vetenskap saknar erforderliga kunskapsgrunden, att dessa alltid "hängt i luften", och börjar på allvar undersöka hållfastheten i hylozoiken, har mänskligheten förvärvat det som i esoteriken kallas "första initiationen". Mänsklighetens illusioner och fiktioner komma att skingras som dimman för stormvind. För första gången kommer den att skåda verkligheten.

²Indiens andliga överlägsenhet över västerlandet kommer att försvinna i och med att hylozoiken blir allmänt erkänd såsom mest överlägsna arbetshypotesen och ersätter hittillsvarande tanke-system inom teologi, filosofi, vetenskap och kvasiöckultism. De på högre emotionalstadiet (48:2,3) komma icke längre att kunna betecknas såsom mystiker. Ty mystik förutsätter en ideologi, som gör fantasien suverän, oberoende av sunt förnuft och mental kontroll. Den som väl insett, att känslan icke är någon upplysningskälla, insett fantasiens risker, blir icke så beroende av sin fantasys utsvävningar.

³När hylozoiken godtagits av "auktoriteterna" såsom enda förnuftiga arbetshypotesen, gör den ej längre skäl för beteckningen esoterisk. Denna måste då reserveras för den nya symboliska litteratur, som förblir obegriplig även för hylozoikerna och vars uttydning blir förbehållen för lärjungar till planethierarkien liksom fallet fortfarande är i fråga om upanishaderna och vedaböckerna.

1.16 13Kunskapens tillämpning är viktigast

¹Hylozoiken är ett mentalt orienteringssystem, som hjälper att fatta verkligheten och förstå livets mening. Men planethierarkien anser det väsentliga vara, att systemet ger möjlighet att uppfatta verkligheten som ett gigantiskt energifenomen och klargör, att kunskap om energierna och dessas användning är det som möjliggör evolution och för individens del uppnående av femte naturriket.

²Sedan beror det på envar att använda denna insikt för ändamålsenlig tillämpning. Så insnärjd i härskande illusioner och fiktioner som individen blivit, är detta icke en så självklar sak som man är benägen att tro. Det blir man varse, när man skall börja tillämpa vunnen kunskap. Det går icke av sig självt. Det är ideernas dynamiska energi, som esoterikern skall lära sig använda. Det är på "vilja" och målmedvetenhet det kommer an. Att med förståelse ändamålsenligt bruka kausala energierna, det är konsten att leva. Och det är en konst man lär sig genom att tjäna.

³Det revolutionerande i hylozoikens förkunnelse är framhävandet av rörelseaspekten, energiaspekten, viljeaspekten. Det är energien, som bygger kosmos, håller aggregaten (samtliga materieförmer i kosmos, inklusive de olika slagen av atomer) samman, möjliggör utveckling. Detta beträffande rörelseaspektens förhållande till medvetenhetsaspekten. Ty det är energien, som är uppenbarelsens källa. Rätt bruk av energien löser alla problem. Rätt bruk är i enlighet med Lagen och kan aldrig råka i konflikt med kosmiska energierna. Rätt bruk visar vägen och banar vägen. Viktig är insikten, att varje medvetenhetsyttring samtidigt är energiyttring och att denna måste få sin effekt. Människan producerar energi genom sina medvetenhetsyttringar i alla sina höljen. Däröf är hon aningslös och vet ej att, ifall dessa energier icke få ändamålsenliga utlopp, de bli oförnuftiga eller skadliga (därav alla sjukdomar; verklig "hälsa" gör organismen oemottaglig för angrepp).

⁴Hylozoiken är icke så svår-förståelig, som den förefaller vid första påseendet. Det tar visserligen tid, innan massan nya fakta kunna börja "leva sitt eget liv" och kombinera sig själva.

När detta blir fallet, skall man finna det hela förbluffande enkelt, förrädiskt nog alltför enkelt i vardaglig helhetssyn. Somliga tycka, att "det är allt man behöver veta" och nöja sig därmed. Det stämmer, det förklarar så mycket förut oförstått. Men kunskapen är icke nog för att lära oss leva på rätta sättet. Det är på tillämpningen allt kommer an. Även med riktigt teoretiskt vetande är det icke lätt att leva livet.

⁵Tillvarons grundfaktorer, den pytagoreiska hylozoiken, esoterikens "lilla katekes": (KOV 1.4-41) kan man lära sig på en månad. Längre tid tar det onekligen, innan man insett dess suveräna möjligheter att förklara förut oförklarliga verklighetsföreteelser. Den teoretiska sidan av saken är emellertid endast fasta klippgrunden. Det är den praktiska, som är av verklig betydelse, viljeaspekten: förmågan rätt använda de materieleenergier, som dels äro resultatet av jagets medvetenhetsyttringar, dels cirkulera genom triadkedjans tre triader, mellan jaget, Augoeides och Protogonos. Men långt innan dess måste individen ha lärt sig skilja på varifrån de vibrationer komma, som i varje ögonblick genomströmma hans olika höljen: utifrån, impulser från det undermedvetna eller inspirationer från det övermedvetna eller de energier, som få honom att tänka, känna, säga och göra vad han aldrig menat eller velat.

⁶Med vetskap om hur folk läsa innantill (även Laurencys verk av sammanfogade aforismer) må upprepas: I energien ligger uppenbarelsens hemlighet! Man spekulerar sig icke fram till livskunskapen. Man förverkligar sig fram till den.

1.17 Att bemästra hylozoiken

¹Det räcker icke med att ha inlärt Pytagoras hylozoiska mentalsystem för att genast kunna på rak arm förklara allt det, som systemet ger möjlighet till. Det fordras ganska lång förtrogenhet med hela tänkesättet, innan man upptäcker dess förklaringsresurser.

²Ytlig bekantskap räcker icke alls. För de allra flesta intellektuella torde det taga c:a två års studier att övertyga sig om hylozoikens överensstämmelse med verkligheten, innan de kunna bli logiskt övertygade, ty så lång tid brukar åtgå, innan man själv kan med det systemet förklara det förut oförklarliga och detta på det mest enkla, ovederläggliga sätt. Likväl har det visat sig, att högintellektuella personer ännu efter ett par års bekantskap ingalunda upptäckt hithörande möjligheter. Bästa sättet torde vara att anställa jämförelser med andra system och ingående analysera de olika systemens förklaringsätt. De, som offrat arbete därpå, ha icke ansett mödan vara bortkastad. Tvärtom ha de funnit detta vara bästa sättet suveränt bemästra hylozoiken och inse dess ojämförliga överlägsenhet.

³Det räcker icke med att begripa hylozoiken. Förstå den gör man först, när man kan med dess hjälp lösa verklighetsproblemet, kan förnuftigt förklara livets mening och mål, på enklaste sätt förklara ett otal förut oförklarliga företeelser, inse att detta är enda möjliga förklaringen, att sådan är verkligheten, att sådan måste den vara och kan icke vara annorlunda. Då har den upphört att vara arbetshypotes. Sen kan man börja deducera ur systemet, draga slutsatser ur systemet och konstatera, att de överensstämmer med verkligheten. En hel del kan matematiskt uträknas. En fundamentalsats i hylozoiken var, att den riktiga kunskapen kan matematiskt fastställas. Naturligtvis blev även den förklaringen idiotiserad, när människorna förvränga allt de icke förstå. Lyckligtvis, får man kanske tillägga. Ty de missbruka allt de förstå. Fråga är, om de icke fått veta för mycket redan.

⁴Hylozoikens betydelse ligger i att den överensstämmer med verkligheten. Hylozoiken må vara än så riktig, så får den icke godtagas utan efterprövning i alla avseende. Och endast den allsidiga förklaringen kan slutgiltigt övertyga, godtagas som beviset på riktigheten. Den, som ej kan förklara, visar att hylozoiken för honom blivit en troslära. Och det är just vad den icke får bli. Kan man icke förklara, så har man icke ens begripit.

⁵Hylozoiken måste bevisa sin logiska och psykologiska hållbarhet, sin livsduglighet i dagliga livet. Har man icke övertygat sig därom genom att använda den som den mest överlägsna

förklaringen på det förut oförklarliga, så ger den icke den visshet, som den kunde ge. Allt som kan betvivlas saknar övertygelsens visshet. Tron är emotional till sitt väsen och allt emotionalt är utsatt för tvivel, hur många logiska argument man än söker stödja den med. Allting som är blind tro urartar i vidskepelse. Hylozoiken bör icke få vara annat än ett antagande, tills man kan använda deduktiva förfaringssättet och slutsatserna ur systemet visa sin överensstämmelse med verkligheten. Den, som icke kan göra detta, har icke bemästrat systemet och har ingen rätt kalla sig hylozoiker. Pytagoras ville icke veta av några troende, blinda, okritiska eftersägare, som icke begrepo vad de talade om. Han har rätt att fortfarande ställa samma anspråk på dem, som få hans system till skänks.

1.18 Att förstå hylozoiken

¹Mentalsystemen kunna framställas på olika sätt, svarande mot, dels uppfattningsförmågan på olika utvecklingsstadier, dels de sju departementens olika betraktelsesätt. För att förebygga sammanblandning och därav följande begreppsförvirring gör den studerande klokt i att hålla sig till ett system, till det som bäst motsvarar hans möjlighet till begripande och förståelse. Hylozoiken torde lämpa sig bäst för dem, som tillhöra 3dje och 5te departementen.

²Förstå pytagoreiska hylozoiken kunna endast före detta invigda, som ha kunskapen latent. Men begripa den kunna alla, som äro tillräckligt logiska och bemöda sig därom.

³Ytliga läsare tro att de förstått, när de endast begripit. Att lära sig hylozoiska tre aspekterna utantill är lätt. Men att tänka igenom konsekvenserna är något helt annat. Det innebär ett revolutionerande omtänkande av mänsklighetens teologiska-filosofiska-vetenskapliga betraktelsesätt. Det kommer att taga många generationers arbete i anspråk.

⁴De, som inse att hylozoiken är enda möjliga mentalsystem, som överensstämmer med verkligheten, att hylozoiken består av kausalideer (platonska ideer), visa därmed att de förvärvat kausalmedvetenhet om än av lägsta slag (47:3). Man kan visserligen begripa, att hylozoiken är en perfekt arbetshypotes men endast kausalmedvetenhet ger full förståelse för systemets överensstämmelse med verkligheten. Man får icke begära, att det skall kunna godtagas av icke förut invigda.

⁵Hylozoiken är visserligen utformad till ett konkretiserat mentalt system. Men dess ursprung är idévärlden. För att förstå det måste man vara i kontakt med idévärlden (47:3). Det framgår härav, hur meningslöst det är att vänta sig någon förståelse för detta system av exoterister. De skulle visserligen kunna lära sig begripa det. Det kan man dock ej hoppas på, förrän hylozoiken blir allmänt erkänd av filosofer och vetenskapsmän såsom arbetshypotes. När den blir godtagen av dem, vilka äro tongivande i dessa kretsar, följer "massan" med. Dessförinnan våga de icke "lita på" systemets riktighet, eftersom de sakna kausalintuition och icke kunna bedöma dess överensstämmelse med verkligheten. Det är viktigt att inse detta, vilket neofyten annars får lära sig genom obehagliga erfarenheter. Nybörjaren, som fattat systemet, tycker att det borde väl alla kunna begripa. De begripa ju mycket mer invecklade saker. Begripa, javäl. Men de godtaga det på auktoritetens ord. Och däri ligger skillnaden.

⁶Många på civilisationsstadiet kunna mycket väl bli övertygade om hylozoikens riktighet genom intresse för själva studiet av ett "filosofiskt" system, som bevisar sin logiska hållbarhet. Det behöver alltså icke betyda, att de nått det högre mentala (47:5) eller humanitetsstadiet. Man kan därför icke av den anledningen, av enbart teoretiska intresset utan vidare avgöra på vilket stadium filosofen befinner sig. Det fordras fler igenkänningstecken. Exempel på riktigheten av detta faktum erbjuda de ockulta sekterna. De tro sig ha nått ett högre stadium därför att de accepterat en ockult teori. Sekternas historia bekräftar icke dessa anspråk. Medlemmarna ha säkert någon gång inkarnerat i Indien och trott på "reinkarnation och karma". Har det latent vetandet väckts till återerinring, så är det lätt att tro på en hel del annat nytt också.

⁷De, som icke inse, att hylozoiken är i överensstämmelse med verkligheten, visa därmed, att de

sakna förutsättningar att förstå verkligheten. Däråt är ingenting att göra. Esoterikerna ta ingen som helst befattning med dem, som arbeta på att söka övertyga de oförstående, ty därmed skulle kunskapen bli en troslära. Kunskapen är endast för dem på högre utvecklingsstadierna. Den förblir i alla fall esoterisk för dem på lägre.

⁸Den, för vilken den pytagoreiska hylozoiken (*Kunskapen om verkligheten* 1.4–1.41) vid första bekantskapen icke ter sig såsom omedelbart självklar och enda förnuftiga, enda möjliga beskrivningen och förklaringen på tillvaron, bör icke vidare befatta sig med hithörande problem. Han saknar erforderlig “instinkt” för sanna kunskapen om verkligheten. Han är och förblir fikcionalist, han må tro sig vara skeptiker eller realist eller något annat lika duktigt.

1.19 Förståelse

¹Den, som bemästrat hylozoiken (*Kunskapen om verkligheten* 1.4–1.41), har förvärvat förståelse för utom de tre verklighetsaspekterna även mänsklighetens utvecklingsväg och skall finna, att denna förståelse innebär en energi, som möjliggör fortsatt “uppenbarelse”, en ljusets väg från klarhet till klarhet. Har man väl inkommit på rätta vägen, ser man undan för undan vilka steg som böra tagas. Det kan aldrig bli någon halt, sålänge man följer det ljus man fått. “Förståelse är en uppenbarande energi, som möjliggör förverkligande. I djupaste mening innebär verklig förståelse ökad delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten. Vad som härmed sagts utgör det förnämsta av vad som hittills någonsin sagts”. Förståelsen innebär en vetenskaplig process, i vilken samtliga sju departementens energier medvetet tillgodogöres för förverkligande av evolutionen inom vår planet. Den medför ökad möjlighet för mänskliga höljenas chakras att tillgodogöra sig förefintliga energier. Det var den insikten, som numera gått förlorad men som låg till grund för ursprungliga “laya yoga” eller vetenskapliga kunskapen om chakras.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Hylozoik* av Henry T. Laurency. Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Två*, utgiven 1987.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1987.